

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9CoCsp/28/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7121207166
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7121207166.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Popovičovej a členiek senátu JUDr. Gizely Majerčák a JUDr. Aleny Mikovej v spore žalobkyne: I. J. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom v T., T. XX, zastúpená Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom v Košiciach Kuzmányho 29 proti žalovanej: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, o 450,- eur s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 12.4.2022 č.k. 15Csp/190/2021-118 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyňi 450,- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Priznal žalobkyňi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci v zmysle § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa platného a účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere dňa 21.11.2012, § 100 ods. 1 a § 101 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že pokiaľ sa žalobkyňa domáha priznania primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle zák. č. 250/2007 Z.z., jej žaloba je dôvodná, preto jej v celom rozsahu vyhovel.

3. Na zdôvodnenie rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa splnila vo vzťahu k žalovanej predpoklady vyžadované ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z., preto jej vznikol nárok na náhradu primeraného finančného zadosťučinenia.

4. Súd prvej inštancie vychádzal zo zistenia, že rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 13.9.2018 č.k. 35Csp/1/2017-109 bol zrušený rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu zriadeného Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov ZZPO so sídlom v Bratislave, Križna 56 vydaný v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní vedenom pod sp. zn. 37/01/16 zo dňa 22.11.2016. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 3.1.2019. Z odôvodnenia tohto rozsudku vyplynulo, že súd obsah zmluvného dojednanía v rozhodcovskej zmluve, v zmysle ktorého spory budú riešené pred rozhodcovským súdom alebo v súdnom konaní na základe výberu žalobcu, vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, ku ktorému záveru sa už opakovane vyjadrovali súdy aj v iných konaniach (napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/13/2013). Takáto podmienka je spôsobilá vyvolať značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, keď od spotrebiteľa fakticky vyžaduje, aby sa podriadil výlučne rozhodcovskému konaniu. Na neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky nič nemení to, že umožňuje alternatívnu voľbu,

nakoľko táto voľba prislúcha len žalujúcemu a nie je možné ju zmeniť. Ak sa spotrebiteľ ocitne v pozícii dlžníka, niet rozumného predpokladu, že on bude tou žalujúcou stranou. Rozhodcovská zmluva tak nebola uzavretá v súlade s právnym poriadkom a rozsudok na základe nej vydaný, preto súd v zmysle § 45 ods. 1 písm. e/ zák. č. 335/2014 Z.z., zrušil. Predmetná rozhodcovská zmluva sa týka zmluvy o revolvingovom úvere uzavretej medzi stranami sporu č. XXXXXXXXXXXX, ktorou bol žalobkyňou zo strany žalovanej poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 1.500,- eur.

5. Súd prvej inštancie ustálil, že v danom prípade boli splnené podmienky vyžadované ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy dňa 21.11.2012, a to že žalobkyňa bola úspešná pri bránení sa svojich spotrebiteľských práv vo vzťahu k žalovanej v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 35Csr/1/2017 v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku a zároveň bol splnený aj druhý zákonný predpoklad, a to že žalobkyňa sa domáha priznania primeraného finančného zadosťučinenia od subjektu, ktorý za porušenie spotrebiteľských práv zodpovedá.

6. V tej súvislosti súd prvej inštancie konštatoval, že zákon o ochrane spotrebiteľa nevyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie, aby spotrebiteľovi bola privodená (reálne spôsobená) ujma, ale postačuje, ak porušenie práv alebo povinností spotrebiteľa ustanovených predpismi na ochranu spotrebiteľa bolo spôsobilé takúto ujmu spotrebiteľovi privodiť. Uzavrel, že žalovaná, hoci si bola vedomá nezákonnosti úverovej zmluvy sa aj tak domáhala od žalobkyne plnenia cestou Slovenského arbitrážneho súdu zriadeného Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov so sídlom v Bratislave, ktorý rozhodol o povinnosti žalobkyne zaplatiť žalovanej spoločne so žalovaným v 2. rade B. J. a žalovanou v 3. rade X. S. spoločne a nerozdielne sumu 1.044,81 eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,065% denne a úroky z omeškania, ako aj náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky, trovy rozhodcovského konania a trovy právneho zastúpenia. Žalobkyňa napriek svojmu postaveniu slabšej zmluvnej strany sa rozhodla brániť svoje práva proti nepochybne právne a finančne silnejšiemu protivníkovi v súdnom spore, v ktorom uspela.

7. Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia súd zohľadnil, že žalobkyňa sa v pôvodnom konaní voči žalovanej úspešne domohla zrušenia rozhodcovského rozsudku, nedomáhala sa však finančného plnenia v priznanej sume 1.044,81 eur s prísl. napriek tomu, že súdy doposiaľ opakovane judikovali porušenie spotrebiteľských práv žalovanou v obdobných prípadoch, čo nemalo na žalovanú preventívny ani prevýchovný účinok, keďže aj napriek tejto vedomosti naďalej používala neprijateľné zmluvné podmienky v zmluvných spotrebiteľsko-dodávateľských vzťahoch nerešpektujúc ust. § 53a Občianskeho zákonníka. Žalovaná v konaní vedenom pred Okresným súdom Košice I pod sp. zn. 35Csr/1/2017 spochybňovala dôvodnosť žaloby a neprijateľnosť zmluvnej podmienky, z ktorého dôvodu bola žalobkyňa dlhodobo bezdôvodne vystavená psychickému vypätiu, stavu právnej neistoty, a to až do doby právoplatného skončenia tohto konania. Niet pochýb o tom, že daný stav vyvolala žalovaná, ktorá do zmluvy naformulovala neprijateľné zmluvné podmienky.

8. Vzhľadom na všetky okolnosti, za primeranú považoval náhradu finančného zadosťučinenia vo výške 450,- eur, ktorú žalobkyňa v tomto konaní vo vzťahu k žalovanej uplatnila. Vychádzal aj z toho, že priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy hrozacej žalobkyňou, keďže žalovaná sa na podklade rozhodcovského rozsudku snažila od nej vymôcť vyššiu sumu pozostávajúcu len z istiny vo výške 1.044,81 eur. Priznané finančné zadosťučinenie je aj určitou satisfakciou za stav, ktorý musela v dôsledku konania žalovanej žalobkyňa trpieť a tiež sankciou postihujúcou žalovanú, ktorá pri dojednaní úverovej zmluvy konala závadne.

9. Pokiaľ žalovaná vzniesla námietku premlčania práva uplatneného žalobou, k tomu súd prvej inštancie uviedol, že uplatniť právo na primerané finančné zadosťučinenie možno v zmysle § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. až po tom, čo zo strany spotrebiteľa dôjde k úspešnému uplatneniu porušenia práv alebo povinností na súde. Skutočnosť, či došlo k úspešnému uplatneniu vyplynie až z rozhodnutia súdu vydaného vo veci samej. Rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn. 35Csr/1/2017 nadobudol právoplatnosť dňa 3.1.2017 (správne má byť 1.11.2018 - poznámka odvolacieho súdu). Pokiaľ žaloba bola podaná na súde 7.9.2021, stalo sa tak v rámci plynutia trojročnej premlčacej doby a nárok žalobkyne nie je premlčaný.

10. Preto rozhodol tak, že návrhu žalobkyne v celom rozsahu vyhovel, keďže ňou požadovaný nárok na finančné zadosťučinenie vo výške 450,- eur považoval za dôvodný.

11. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnej žalobkyni priznal voči neúspešnej žalovanej plný nárok na náhradu trov konania.

12. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie žalovaná z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, g/ a h/ C.s.p. a odvolaciu súdu navrhla, aby rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne. V dôvodoch odvolania vytkla súdu prvej inštancie, že jeho odôvodnenie rozsudku je zmätočné, pokiaľ uviedol, že námietka premlčania nie je opodstatnená. Podľa súdu prvej inštancie je rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn. 35Csr/1/2017 právoplatným dňa 3.1.2017 a pokiaľ žaloba bola podaná na súde 7.9.2021, stalo sa tak v rámci plynutia trojročnej premlčacej doby, preto nárok žalobkyne nie je premlčaný. Takéto odôvodnenie je potrebné považovať za nezrozumiteľné a nepreskúmateľné. Súd prvej inštancie nereagoval na vecnú a právnu argumentáciu žalovanej uvedenu v odpore voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie o začatí plynutia premlčacej doby s výkladom dotknutého ustanovenia podaným Najvyšším súdom SR a prečo dospel k inému právnomu posúdeniu. Navyše odôvodnenie súdu neobsahuje v tomto smere právne úvahy. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku neuviedol žiadne skutočnosti zodpovedajúce povahe primeraného finančného zadosťučinenia. Takými skutočnosťami nie sú aspekty majetkovej povahy ako uviedol aj Krajský súd v Prešove v rozsudku sp. zn. 9Co/61/2018. Žalovaná pritom v odpore voči platobnému rozkazu namietala, že žalobkyňa v žalobe neoznačila ani nepreukázala také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali priznať nárok na náhradu primeraného finančného zadosťučinenia. Za neurčité závery je potrebné považovať názory súdu o vyrovnaní ujmy, ktorá hrozila konaním žalovanej žalobkyni, keď ani neuviedol, o akú ujmu by malo ísť.

13. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhla potvrdiť rozsudok ako vecne správny. Stotožnila sa so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, o ktoré oprel odôvodnenie v zmysle § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení rozsudku oprel o vývoj právnej úpravy spomínaného zákonného ustanovenia a aj rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR (sp. zn. 6Cdo/127/2017). Súd uviedol ako dospel k priznanej sume vzhľadom na zistené skutočnosti.

14. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalovanej bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 C.s.p., z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené.

15. Rozsudok je vo svojom výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

16. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 8.2.2023 o 9.40 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 202/II. posch., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 1.2.2023 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 3 C.s.p.

17. Odvolací súd po preskúmaní odvolania dospel k záveru, že namietané odvolacie dôvody nie sú naplnené.

18. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 C.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver. Rozhodnutie netrpí nepreskúmateľnosťou, nakoľko odôvodnenie obsahuje všetky náležitosti vyplývajúce z ust. § 220 ods. 2 C.s.p., pričom sa súd prvej inštancie náležite vypořiadal aj s argumentáciou žalovanej uvedenou v odpore voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie ohľadom začatia plynutia premlčacej doby. Súd prvej inštancie náležite odôvodnil svoju úvahu, ktorá ho viedla k priznaniu nároku na náhradu primeraného finančného zadosťučinenia žalobkyni v ňou požadovanej výške.

19. Správne, podrobné a zákonu zodpovedajúce sú dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

20. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie dáva odpoveď na argumenty uvádzané žalovanou v odvolaní. Žalovaná uvádza skutočnosti, ktoré už boli uvedené pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa súd náležite a správne vypořiadal pri rozhodovaní vo veci, preto odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

21. Výsledky dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie aj podľa názoru odvolacieho súdu dávajú dostatočný skutkový základ pre záver o povinnosti žalovanej uhradiť žalobkyni finančné zadosťučinenie v priznanej výške. Úvaha súdu prvej inštancie v tomto smere nevybočuje z medzí a hľadísk stanovených zákonom a túto úvahu súdu prvej inštancie, ktorá ho viedla k ustáleniu výšky priznaného finančného zadosťučinenia odvolací súd považuje za správnu.

22. Súd prvej inštancie správnou aplikáciou ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. dospel k záveru, že v danom prípade boli splnené všetky predpoklady pre priznanie finančného zadosťučinenia žalobkyni v priznanej výške.

23. Podľa § 3 ods. 5 veta tretia zákona č. 250/2007 Z.z. spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

24. Vychádzajúc zo znenia vyššie spomínaného zákonného ustanovenia možno konštatovať, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zo znenia tohto ustanovenia možno vyvodit', že podmienkou priznania nároku na primerané finančné zadosťučinenie je také porušenie spotrebiteľského práva, ktoré spotrebiteľ úspešne uplatní na súde a vychádza z porušenia povinnosti dodávateľa ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. a osobitnými predpismi.

25. Výsledky vykonaného dokazovania svedčia o tom, že zo strany žalovanej došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva. Niet pochyb o tom, že v konaní vedenom pred Okresným súdom Košice I pod sp. zn. 35Csr/1/2017 bol súdom zrušený rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu zriadeného Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov ZZPO so sídlom v Bratislave, Križna 56 vydaný v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 1.11.2018. Vychádzajúc z odôvodnenia tohto rozsudku, súd vyhodnotil obsah zmluvného dojednania v rozhodcovskej zmluve, v zmysle ktorého spory budú riešené pred rozhodcovským súdom alebo v súdnom konaní na základe výberu žalobcu ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, ku ktorému záveru sa už opakovane vyjadrovali súde aj v iných konaniach (viď rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/13/2013).

26. Výrokom tohto právoplatného rozsudku je súd ale aj strany sporu viazaní v zmysle § 228 ods. 1 C.s.p., pričom správne súd prvej inštancie konštatoval, že vyslovením záveru o neprijateľnosti zmluvnej podmienky došlo k porušeniu práva žalobkyne ako spotrebiteľa v zmysle Občianskeho zákonníka, ktorý poskytuje ochranu spotrebiteľom pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami.

27. Možno tak jednoznačne konštatovať, že zo strany žalovanej došlo k porušeniu zákona, a to konkrétne práva spotrebiteľa na ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami, ktorú poskytuje Občiansky zákonník vo svojich ustanoveniach v § 53 a nasl.

28. Pokiaľ ide o výšku primeraného finančného zadosťučinenia, zákon nestanovuje konkrétne kritériá, ktorými by sa mal súd riadiť. Odvolací súd je toho názoru, že pri stanovení výšky primeraného finančného zadosťučinenia treba vychádzať z toho, že spomínané ustanovenie má plniť jednak funkciu satisfakčnú ale aj funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľov od nekalého konania, ktorého sa dopustili voči úspešným spotrebiteľom, ktorí uplatnili svoje práva v súdnom konaní. Za správny považuje odvolací súd aj názor súdu prvej inštancie, že spomínané ustanovenie treba chápať aj ako satisfakciu spotrebiteľovi za to, že vstúpil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejšou stranou, ktorou je dodávateľ a tým priniesol prospech aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite.

29. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku správne konštatoval, že zákon o ochrane spotrebiteľa nevyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie, aby spotrebiteľovi bola

privedená (reálne spôsobená) ujma, ale postačuje, ak porušenie práv alebo povinností spotrebiteľa ustanovených predpismi na ochranu spotrebiteľa bolo spôsobilé takúto ujmu spotrebiteľovi privodiť. V tej súvislosti uviedol, že žalobkyni hrozila majetková ujma na podklade rozhodcovského rozsudku, ktorým sa žalovaná snažila od nej vymôcť vyššiu sumu ako sumu, ktorá bola poskytnutá titulom úveru. V tej súvislosti uviedol, že celková suma istiny z poskytnutého úveru predstavovala 1.044,81 eur. Nemožno sa stotožniť s názorom žalovanej uvedeným v odvolaní, že názory súdu o vyrovnaní ujmy, ktorá hrozila konaním žalovanej žalobkyni je potrebné považovať za neurčité.

30. V prejednávanej veci súd prvej inštancie podrobne odôvodnil svoju úvahu o tom, na aké kritériá, hľadiská a okolnosti prihliadal pri stanovení primeranosti priznaného finančného zadosťučinenia a ako dospel k záveru, že povaha a rozsahu porušenia práv žalobkyne zodpovedá priznaná suma 450,- eur. Nemožno sa preto stotožniť s názorom žalovanej, že by odôvodnenie rozhodnutia neobsahovalo právne úvahy súdu, ktoré ho viedli k výške priznaného finančného zadosťučinenia.

31. Správne súd prvej inštancie dospel k záveru, že nárok žalobkyne nemožno považovať za premlčaný, nakoľko rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 13.9.2018 č.k. 35Csr/1/2017-109 nadobudol právoplatnosť dňa 1.11.2018, pričom žaloba bola podaná na súde dňa 7.9.2021. Stalo sa tak v rámci plynutia trojročnej premlčacej doby a správny je záver súdu prvej inštancie, že nárok žalobkyne nie je premlčaný. Na tomto závere nič nemení skutočnosť, že súd prvej inštancie nesprávne v bode 13. odôvodnenia rozsudku chybou v písaní uviedol, že tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 3.1.2018, keď správne mal uviesť, že rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 1.11.2018.

32. Záverom odvolací súd pripomína, že úvahy obsiahnuté v napadnutom rozsudku, ale aj v tomto rozhodnutí nie sú v rozpore s právnym názorom vysloveným Najvyšším súdom Slovenskej republiky v rozsudku zo dňa 30.1.2019 sp. zn. 6Cdo/127/2017, ako argumentuje žalovaná.

33. Z dôvodov vyššie uvedených odvolací súd potvrdil rozsudok vrátane výroku o trovách konania podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny.

34. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešnej žalobkyni priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnej žalovanej v celom rozsahu.

35. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).